

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 655/2014**av den 15 maj 2014****om inrättande av ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel i mål och ärenden av privaträttslig natur**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2 a, e och f,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer säkerställs. För ett stegvis inrättande av ett sådant område ska unionen besluta om åtgärder på området rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, särskilt när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (2) I enlighet med artikel 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) kan dessa åtgärder inbegripa åtgärder som syftar till att säkerställa bl.a. ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna av domstolsavgöranden samt verkställigheten av dessa, faktisk tillgång till rättslig prövning samt undanröjande av hinder mot välfungerande civilrättsliga förfaranden, vid behov genom att främja förenligheten mellan de civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.
- (3) Genom sin *Grönbok om effektivare verkställighet av domstolsavgöranden i Europeiska unionen: kvarstad på bankmedel* inledde kommissionen den 24 oktober 2006 ett samråd om behovet av ett enhetligt europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel och de möjliga inslagen i ett sådant förfarande.
- (4) I Stockholmsprogrammet från december 2009 ⁽³⁾, som fastställer prioriteringar för perioden 2010–2014 på områdena frihet, säkerhet och rättvisa, uppmanade Europeiska rådet kommissionen att bedöma behovet av och genomförbarheten när det gäller att föreskriva vissa interimistiska åtgärder på unionsnivå, däribland säkerhetsåtgärder, i syfte att förebygga t.ex. att tillgångar försvinner innan verkställighet av en fordran har skett, samt att lägga fram lämpliga förslag till förbättring av effektiviteten vid verkställighet av domar inom unionen avseende bankmedel som finns på bankkonton och gäldenärers tillgångar.
- (5) Nationella förfaranden för att utverka säkerhetsåtgärder, t.ex. beslut om kvarstad på bankmedel, finns i alla medlemsstater, men villkoren för att utverka åtgärderna och effektiviteten i genomförandet av dem skiljer sig väsentligt åt från en medlemsstat till en annan. I ärenden med gränsöverskridande följder, t.ex. när fordringsägaren försöker belägga bankmedel med kvarstad i olika medlemsstater, kan det vara betungande att använda sig av nationella säkerhetsåtgärder. Det förefaller därför nödvändigt och lämpligt att anta ett bindande och direkt tillämpligt unionsinstrument, i vilket det fastställs ett nytt unionsförfarande, som möjliggör att bankmedel på konton effektivt och snabbt kan beläggas med kvarstad i gränsöverskridande fall.

⁽¹⁾ EUT C 191, 29.6.2012, s. 57.⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.⁽³⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (6) Det förfarande som inrättas genom denna förordning bör utgöra ett kompletterande och valfritt medel för fordringsägaren, som behåller rätten att utnyttja andra förfaranden för att erhålla en likvärdig åtgärd enligt nationell rätt.
- (7) En fordringsägare bör kunna utverka en säkerhetsåtgärd i form av ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel (nedan kallat *beslut om kvarstad*), som hindrar gäldenären från att ta ut eller överföra bankmedel som han eller hon har på ett bankkonto i en medlemsstat, om det finns en risk för att fordringsägaren, utan en sådan åtgärd, inte kommer att kunna verkställa sin fordran mot gäldenären eller det kommer att bli betydligt svårare att göra det. Kvarstad på bankmedel på gäldenärens konto bör förhindra att inte bara gäldenären själv, utan även att de personer som har bemyndigats av gäldenären att göra betalningar via kontot, t.ex. genom stående betalningsuppdrag, autogiro eller användning av kreditkort, använder medlen.
- (8) Tillämpningsområdet för denna förordning bör omfatta alla typer av mål och ärenden av privaträttslig natur, utom vissa väl definierade typer av mål och ärenden. Denna förordning bör i synnerhet inte tillämpas på fordringar mot en gäldenär i insolvensförfaranden. Detta betyder att ett beslut om kvarstad inte kan meddelas, om ett insolvensförfarande, såsom det definieras i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 ⁽¹⁾, har inletts mot gäldenären. Trots detta undantag bör dock förfarandet få användas för att säkra återvinning av skadliga betalningar som gäldenären har gjort till tredje man.
- (9) Denna förordning bör tillämpas på konton som förs av kreditinstitut vars verksamhet består i att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel från allmänheten och bevilja krediter för egen räkning.

Den bör således inte tillämpas på finansinstitut som inte tar emot insättningar, t.ex. institut som tillhandahåller finansiering för export- och investeringsprojekt eller projekt i utvecklingsländer, eller institut som tillhandahåller tjänster på den finansiella marknaden. Dessutom bör denna förordning inte tillämpas på konton som innehas av eller hos centralbanker när de agerar i egenskap av monetära myndigheter eller på konton vars medel inte kan beläggas med kvarstad vid ett likvärdigt nationellt förfarande eller som på annat sätt inte kan utmätas enligt lagen i den medlemsstat där bankkontot i fråga förs.

- (10) Denna förordning bör endast gälla gränsöverskridande fall och bör innehålla en definition av vad som utgör ett gränsöverskridande fall i detta särskilda sammanhang. Med avseende på tillämpningen av denna förordning bör ett gränsöverskridande fall anses föreligga, när den domstol som handlägger ansökan om kvarstad ligger i en medlemsstat och bankkontot som är föremål för beslutet om kvarstad förs i en annan medlemsstat. Ett gränsöverskridande fall bör även anses föreligga, när fordringsägaren har hemvist i en medlemsstat och den domstol och bankkonto på vilket bankmedel som ska beläggas med kvarstad ligger i en annan medlemsstat.

Denna förordning bör inte tillämpas för att kvarstadsbelägga bankmedel på konton som förs i den medlemsstat där den domstol befinner sig till vilken en ansökan om beslut om kvarstad har inletts om även fordringsägaren har hemvist i den medlemsstaten, även om fordringsägaren samtidigt ansöker om ett beslut om kvarstad för ett konto eller flera konton som förs i en annan medlemsstat. I ett sådant ärende bör fordringsägaren göra två separata ansökningar, en om beslut om kvarstad och en om en nationell åtgärd.

- (11) Förfarandet för beslut om kvarstad bör kunna användas av fordringsägare som vill säkra verkställighet av en senare dom i ärendet i sak, innan förfarandet för prövning av ärendet i sak inleds och närsomhelst under ett sådant förfarande. Det bör även kunna användas av fordringsägare som redan har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran.
- (12) Beslutet om kvarstad bör kunna användas för att säkra fordringar som har förfallit till betalning. Det bör också kunna användas för fordringar som inte har förfallit till betalning, om sådana fordringar har sin grund i en transaktion eller en händelse som redan har ägt rum och beloppet kan fastställas, inklusive fordringar som gäller skadestånd utanför avtalsförhållanden samt civilrättsliga fordringar på skadestånd eller återbetalning till följd av ett handlande som ger upphov till straffrättsliga påföljder.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, 30.6.2000, s. 1).

Fordringsägaren bör ges möjlighet att begära att beslutet om kvarstad meddelas med det belopp som den huvudsakliga fordran uppgår till eller till ett lägre belopp. Det senare kan ligga i fordringsägarens intresse, t.ex. om en annan säkerhet redan har utverkats för en del av fordran.

- (13) För att säkerställa en nära koppling mellan beslutet om kvarstad och förfarandet för prövning av ärendet i sak, bör behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad ligga hos domstolarna i den medlemsstat vars domstolar är behöriga att pröva ärendet i sak. Förfarandet för prövning av ärendet i sak bör enligt denna förordning omfatta alla förfaranden som syftar till att erhålla ett verkställbart avgörande rörande den bakomliggande fordran, inbegripet summariska processer rörande betalningsförelägganden och förfaranden såsom det franska *procédure de référé*. Om gäldenären är en konsument med hemvist i en medlemsstat, bör behörigheten att meddela beslut om kvarstad endast ligga hos domstolarna i den medlemsstaten.
- (14) I villkoren för att ett beslut om kvarstad ska meddelas bör det finnas en lämplig balans mellan fordringsägarnas intresse av att få ett beslut om kvarstad och gäldenärernas intresse av att undvika missbruk av beslutet om kvarstad.

När fordringsägaren ansöker om ett beslut om kvarstad innan en dom i ärendet i sak finns bör domstolen till vilken ansökan ges in med stöd av den bevisning som åberopas av fordringsägaren vara övertygad om att fordringsägarens talan i ärendet i sak mot gäldenären sannolikt kommer att bifallas.

Vidare bör fordringsägaren under alla omständigheter, även om en dom i ärendet i sak redan finns, vara skyldig att för domstolen påvisa att hans fordran skyndsamt behöver rättsligt skydd och att det utan ett beslut om kvarstad kan bli omöjligt eller betydligt svårare att verkställa den befintliga eller framtida domen i ärendet i sak, eftersom det finns en verklig risk för att gäldenären, när fordringsägaren väl har möjlighet att få den befintliga eller framtida domen verkställd, kan ha förbrukat, gömt eller förstört sina tillgångar eller avyttrat dem till ett pris som understiger deras värde, i onormal omfattning eller genom onormala åtgärder.

Domstolen bör göra en bedömning av de bevis som fordringsägaren åberopar till stöd för att en sådan risk föreligger. Det kan avse t.ex. gäldenärens agerande i förhållande till fordringsägarens fordran eller i en tidigare tvist mellan parterna, gäldenärens kredithistoria, gäldenärens typ av tillgångar och gäldenärens agerande på senare tid i fråga om sina tillgångar. Vid bedömning av bevisen kan domstolen komma fram till att gäldenärens uttag från konton och att hans eller hennes utgifter för att täcka sin löpande verksamhet eller familjens löpande kostnader inte i sig är onormala. Att en fordran inte har betalats eller att en fordran har bestritts eller bara det faktum att gäldenären har mer än en fordringsägare bör inte i sig anses utgöra tillräcklig grund för att motivera att ett beslut om kvarstad meddelas. Att gäldenärens ekonomiska förhållanden är ogynnsamma eller att de är på väg att försämrats bör inte heller i sig anses utgöra tillräcklig grund för att motivera att ett beslut om kvarstad meddelas. Domstolen kan dock beakta dessa faktorer vid en övergripande bedömning av om det föreligger någon risk.

- (15) I syfte att säkerställa överraskningseffekten för beslutet om kvarstad och för att se till att det blir användbart för fordringsägare som försöker driva in skulder från gäldenärer i gränsöverskridande fall, bör gäldenären inte informeras om fordringsägarens ansökan, höras innan beslutet om kvarstad meddelats eller underrättas om beslutet om kvarstad, innan det har genomförts. Om domstolen, utifrån de bevis och uppgifter som fordringsägaren eller, i förekommande fall, fordringsägarens vittne(n) har lämnat, inte övertygats om att det är motiverat att belägga bankmedel på bankkontot eller bankkontona i fråga med kvarstad, bör domstolen inte utfärda beslutet om kvarstad.
- (16) I de fall där fordringsägaren ansöker om ett beslut om kvarstad innan han eller hon har inlett ett förfarande för prövning av ärendet i sak i domstol, bör fordringsägaren enligt denna förordning vara skyldig att inleda förfarandet inom en viss tidsfrist och vara skyldig att redovisa att förfarandet har inletts för den domstol vid vilken ansökan om kvarstad har inletts. Om fordringsägaren underlåter att uppfylla denna skyldighet, bör domstolen på eget initiativ upphäva beslutet om kvarstad eller bör beslutet förfalla automatiskt.
- (17) Eftersom gäldenären inte hörs innan beslutet om kvarstad meddelas, bör denna förordning ge särskilda garantier för att förhindra att beslutet om kvarstad missbrukas och skydda gäldenärens rättigheter.

- (18) En sådan viktig garanti bör vara möjligheten att kräva att fordringsägaren ställer säkerhet, för att säkerställa att gäldenären i ett senare skede kan kompenseras för sådan skada som han eller hon kan komma att lida till följd av beslutet om kvarstad. Beroende på nationell rätt kan en sådan säkerhet bestå av en säkerhetsdeposition eller en alternativ säkerhet, såsom en bankgaranti eller ett hypotek. Domstolen bör göra en egen bedömning, när den fastställer det belopp för vilket säkerhet ska ställas för att hindra missbruk av beslutet om kvarstad och trygga ersättning till gäldenären, och bör i avsaknad av särskilda bevis för det eventuella skadebeloppet kunna ta hänsyn till det belopp med vilket beslutet om kvarstad ska meddelas och använda det som riktlinje för att fastställa säkerhetens storlek.

I de fall där fordringsägaren ännu inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran, bör huvudregeln vara att säkerhet ska ställas och domstolen bör endast i undantagsfall medge undantag från kravet eller kräva säkerhet till ett lägre belopp, om den anser att sådan säkerhet är olämplig, överflödigt eller oproportionerlig med hänsyn till omständigheterna i ärendet. Sådana omständigheter kan t.ex. vara att fordringsägaren har särskilt starka bevis men inte tillräckliga resurser för att ställa säkerhet, att fordran avser underhåll eller lönutbetalning eller att storleken på fordran är sådan att beslutet om kvarstad sannolikt inte kommer att orsaka gäldenären någon skada, t.ex. små företagsskulder.

I ärenden där fordringsägaren redan har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, bör domstolen efter eget skön ha rätt att besluta om att säkerhet ska ställas. Det kan exempelvis vara lämpligt att ställa en säkerhet, förutom under ovannämnda exceptionella omständigheter, om den dom vars verkställighet beslutet om kvarstad avser att säkra ännu inte är verkställbar eller verkställigheten av domen har inhiberats på grund av pågående överklagandeförfaranden.

- (19) En annan viktig faktor för en lämplig balans mellan fordringsägarens och gäldenärens intressen bör vara en bestämmelse om att fordringsägaren ansvarar för sådana skador som orsakas gäldenären genom beslutet om kvarstad. I denna förordning bör det därför som minimistandard föreskrivas att fordringsägaren är ersättnings-skyldig, om de skador som orsakas gäldenären genom beslutet om kvarstad beror på ett fel från fordringsägarens sida. I detta sammanhang bör bevisbördan åvila gäldenären. För de grunder för ansvar som anges i denna förordning bör det fastställas en harmoniserad regel om en presumtion om fel från fordringsägarens sida, vilken bör kunna motbevisas.

Dessutom bör medlemsstaterna i sin nationella rätt kunna behålla eller införa andra grunder för ansvar än de som anges i denna förordning. För dessa andra grunder för ansvar bör medlemsstaterna även kunna behålla eller införa andra typer av ansvar, t.ex. strikt ansvar.

Denna förordning bör även innehålla en lagvalsregel, som fastställer att tillämplig lag för fordringsägarens ersättnings-skyldighet bör vara lagen i verkställighetsmedlemsstaten. Om det finns flera verkställighetsmedlemsstater, bör tillämplig lag vara lagen i den verkställighetsmedlemsstat där gäldenären har sin stadigvarande vistelseort. Om gäldenären inte har sin stadigvarande vistelseort i någon av verkställighetsmedlemsstaterna, bör tillämplig lag vara lagen i den verkställighetsmedlemsstat som har starkast anknytning till målet. Vid fastställandet av den starkaste anknytningen kan storleken på det belopp som belagts med kvarstad i de olika verkställighetsmedlemsstaterna vara en av de faktorer som domstolen kan ta hänsyn till.

- (20) I syfte att komma till rätta med befintliga praktiska svårigheter vid inhämtande av information om var gäldenären har sitt bankkonto i ett gränsöverskridande sammanhang, bör det genom denna förordning inrättas en mekanism, som gör det möjligt för en fordringsägare att begära att den information som behövs för att identifiera gäldenärens bankkonto tillhandahålls domstolen av informationsmyndigheten i den medlemsstat där fordringsägaren tror att gäldenären har ett konto, innan ett beslut om kvarstad meddelas. Med tanke på att ett sådant ingripande av offentliga myndigheter och sådan tillgång till privata uppgifter är av en särskild art, bör tillgång till kontoinformation som regel endast ges i ärenden där fordringsägaren redan har en verkställbar dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling. Undantagsvis bör det dock vara möjligt för fordringsägaren att göra en begäran om kontoinformation, även om domen, förlikningen eller den officiella handlingen ännu inte är verkställbar. En sådan begäran bör vara möjlig, om det belopp som ska beläggas med kvarstad är betydande, med beaktande av relevanta omständigheter, och domstolen utifrån de bevis som har åberopats av fordringsägaren är övertygad om att det föreligger ett brådskande behov av sådan kontoinformation, eftersom det utan sådan information finns en risk för att verkställigheten av fordringsägarens fordran mot gäldenären kan äventyras och detta i sin tur kan leda till en betydande försämring av fordringsägarens ekonomiska situation.

För att mekanismen ska kunna fungera bör medlemsstaterna i sin nationella rätt tillhandahålla en eller flera metoder för att inhämta informationen, vilka bör vara effektiva och ändamålsenliga och inte oproportionellt kostnads- eller tidskrävande. Mekanismen bör endast tillämpas om alla förutsättningar och krav för att ansökan om kvarstad ska bifallas är uppfyllda och fordringsägaren i sin begäran på ett lämpligt sätt har motiverat varför det finns anledning att tro att gäldenären har ett eller flera konton i en viss medlemsstat, t.ex. på grund av att gäldenären arbetar eller utövar yrkesverksamhet i medlemsstaten eller äger egendom där.

- (21) För att säkerställa att gäldenärens personuppgifter skyddas bör informationen om gäldenärens bankkonto eller bankkonton som inhämtas inte lämnas till fordringsägaren. Informationen bör endast lämnas till den domstol som överfört begäran och undantagsvis till gäldenärens bank, om den bank eller annan enhet som är ansvarig för att verkställa beslutet om kvarstad i verkställighetsmedlemsstaten inte kan identifiera gäldenärens bankkonto med stöd av informationen i beslutet om kvarstad, t.ex. om flera personer med samma namn och adress har konton hos samma bank. Om det i ett sådant ärende i beslutet om kvarstad anges att det eller de kontonummer med medel som ska beläggas med kvarstad har erhållits genom en begäran om information, bör banken begära tillgång till denna information från informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten, och detta bör kunna göras på ett informellt och enkelt sätt.
- (22) Genom denna förordning bör fordringsägaren ges rätt att överklaga ett beslut om att inte bevilja en ansökan om kvarstad. Denna rätt bör inte påverka fordringsägarens möjlighet att lämna in en ny ansökan om kvarstad med återopande av nya omständigheter eller nya bevis.
- (23) Strukturerna för verkställighet av beslut om kvarstad varierar avsevärt mellan medlemsstaterna. För att undvika en fördubbling av dessa strukturer i medlemsstaterna och i möjligaste mån respektera de nationella förfarandena bör denna förordning, vad gäller verkställighet och det faktiska genomförandet av beslutet om kvarstad, bygga på befintliga metoder och strukturer för verkställighet och genomförande av likvärdiga nationella beslut i den medlemsstat där beslutet om kvarstad ska verkställas.
- (24) För att säkerställa snabb verkställighet bör det i denna förordning föreskrivas att översändandet av beslutet om kvarstad från ursprungsmedlemsstaten till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten ska göras på ett sätt som säkerställer att innehållet i de översända handlingarna är riktigt, tillförlitligt och lättläst.
- (25) Vid mottagandet av beslutet om kvarstad bör den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att beslutet om kvarstad ska verkställas i enlighet med nationell rätt, antingen genom att översända det mottagna beslutet om kvarstad till banken eller till en annan enhet som är ansvarig för att verkställa sådana beslut om kvarstad i den medlemsstaten eller, om det följer av nationell rätt, genom att på annat sätt förelägga banken att genomföra beslutet om kvarstad.
- (26) Genomförandet av beslutet om kvarstad bör, beroende på vilken metod som är tillgänglig enligt verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt för likvärdiga nationella förfaranden, ske genom att beloppet spärras på gäldenärens konto eller, om det följer av nationell rätt, genom att beloppet förs över till ett särskilt konto, vilket kan vara ett konto som innehas av behörig verkställande myndighet, domstolen, banken där gäldenären har sitt konto eller banken som har utnämnts till samordnande enhet för bankmedel som belagts med kvarstad i ett visst ärende.
- (27) Denna förordning bör inte utesluta möjligheten att i förskott ta ut avgifter för verkställighet av beslut om kvarstad. Denna fråga bör regleras i nationell rätt i den medlemsstat där beslutet om kvarstad ska verkställas.
- (28) Ett beslut om kvarstad bör, i förekommande fall, ha samma rang som en likvärdig nationell säkerhetsåtgärd har i verkställighetsmedlemsstaten. Om vissa verkställighetsåtgärder enligt nationell rätt har företräde framför kvarstadsåtgärder, bör de ges samma företräde i förhållande till beslut om kvarstad inom ramen för denna förordning. Vid tillämpningen av denna förordning bör beslut *ad personam* som finns i vissa nationella rättssystem betraktas som likvärdiga nationella beslut.

- (29) I denna förordning bör det föreskrivas en skyldighet för banken eller annan enhet som är ansvarig för att verkställa beslutet om kvarstad i verkställighetsmedlemsstaten att ange om och, i så fall, i vilken utsträckning beslutet om kvarstad har lett till att gäldenärens bankmedel har belagts med kvarstad samt en skyldighet för fordringsägaren att se till att bankmedel som belagts med kvarstad som överstiger det belopp som anges i beslutet om kvarstad frigörs.
- (30) Denna förordning bör säkerställa gäldenärens rätt till en rättvis rättegång och rätt till ett effektivt rättsmedel och bör därmed, med beaktande av att förfarandet för att bevilja beslutet om kvarstad är *ex parte*, ge gäldenären möjlighet att bestrida ett beslut om kvarstad eller verkställigheten av ett sådant beslut omedelbart efter genomförandet av det, på de grunder som fastställs i denna förordning.
- (31) I detta sammanhang bör det i denna förordning krävas att beslutet om kvarstad, alla handlingar som fordringsägaren gett in till domstolen i ursprungsmedlemsstaten och nödvändiga översättningar delges gäldenären omgående efter genomförandet av beslutet om kvarstad. Domstolen bör efter eget skön kunna bifoga eventuella ytterligare handlingar som legat till grund för dess beslut och som gäldenären kan behöva för att ta tillvara sin rätt, t.ex. skriftliga redogörelser för muntliga förhör.
- (32) Gäldenären bör ha möjlighet att kräva att beslutet om kvarstad omprövas, framför allt om de förutsättningar eller krav som fastställs i denna förordning inte var uppfyllda eller om de omständigheter som låg till grund för beslutet om kvarstad har förändrats på ett sådant sätt att beslutet om kvarstad inte längre har någon grund. Det bör t.ex. finnas ett rättsmedel som kan användas av gäldenären, om det inte var ett gränsöverskridande fall enligt definitionen i denna förordning, om de behörighetsbestämmelser som fastställs i denna förordning inte iakttoogs, om fordringsägaren inte inlett ett förfarande för prövning av ärendet i sak inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning och domstolen inte, som en följd av detta, upphävde beslutet om kvarstad på eget initiativ eller beslutet inte förföll automatiskt, om det inte fanns behov av ett skyndsamt skydd för fordringsägarens fordran i form av ett beslut om kvarstad, eftersom det inte fanns någon risk för att det inte skulle gå att verkställa fordringsägarens fordran eller att det skulle bli betydligt svårare att göra detta eller om ställandet av säkerhet inte uppfyllde kraven i denna förordning.
- Gäldenären bör även ha tillgång till rättsmedel, om beslutet om kvarstad och förklaringen inte har delgetts gäldenären enligt bestämmelserna i denna förordning eller om de handlingar som har delgetts gäldenären inte uppfyller de språkrav som föreskrivs i denna förordning. En ansökan om ett sådant rättsmedel bör dock inte bifallas, om den bristande delgivningen eller översättningen avhjälpas inom en viss tid. För att avhjälpa bristerna i delgivningen bör fordringsägaren göra en begäran till den myndighet som ansvarar för delgivningen i ursprungsmedlemsstaten om att handlingarna ska delges gäldenären med rekommenderat brev eller förse domstolen med nödvändiga översättningar av handlingarna, om gäldenären har gett sitt samtycke till att hämta handlingarna vid domstolen. En sådan begäran bör inte krävas, om den bristande delgivningen redan har avhjälpats på annat sätt, t.ex. om domstolen i enlighet med nationell rätt på eget initiativ inlett delgivningen.
- (33) Frågan om vem som ska tillhandahålla översättningar som krävs enligt denna förordning och vem som ska betala kostnaderna för översättningarna överläts åt nationell rätt.
- (34) Behörighet att pröva en ansökan om rättsmedel mot ett meddelat beslut om kvarstad bör ligga hos domstolarna i den medlemsstat där beslutet om kvarstad meddelades. Behörighet att pröva en ansökan om rättsmedel mot verkställighet av beslutet om kvarstad bör ligga hos domstolarna eller, i förekommande fall, hos behöriga verkställande myndigheter i verkställighetsmedlemsstaten.
- (35) Gäldenären bör ha rätt att ansöka om att bankmedel som har belagts med kvarstad frigörs, om han eller hon ställer en lämplig säkerhet. En sådan alternativ säkerhet kan bestå av en säkerhetsdeposition eller en alternativ säkerhet, t.ex. en bankgaranti eller ett hypotek.

- (36) Denna förordning bör säkerställa att bankmedel som beläggs med kvarstad inte påverkar belopp som är undantagna från utmätning enligt nationell rätt i verkställighetsmedlemsstaten, exempelvis belopp som är nödvändiga för att trygga gäldenärens och hans eller hennes familjs uppehälle. Beroende på vilket förfarande som tillämpas i medlemsstaten bör det ansvariga organet, som kan vara domstolen, banken eller den behöriga verkställande myndigheten, på eget initiativ undanta det berörda beloppet innan beslutet om kvarstad genomförs eller på gäldenärens begäran undanta beloppet efter det att beslutet om kvarstad genomförts. Om bankmedel i flera medlemsstater beläggs med kvarstad och belopp har undantagits mer än en gång, bör fordringsägaren kunna ansöka hos den behöriga domstolen i vilken som helst av verkställighetsmedlemsstaterna eller, om det följer av den berörda verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt, den behöriga verkställande myndigheten i den medlemsstaten om en anpassning av undantagandet som tillämpas i den medlemsstaten.
- (37) I syfte att se till att beslutet om kvarstad meddelas och verkställs snabbt och utan dröjsmål bör det i denna förordning fastställas tidsfrister inom vilka de olika åtgärderna inom förfarandet måste slutföras. Domstolar eller myndigheter som deltar i förfarandet bör endast tillåtas att göra undantag från dessa tidsfrister under exceptionella omständigheter, t.ex. i mål med komplexa rättsliga eller faktiska omständigheter.
- (38) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ bör tillämpas vid beräkning av de perioder och frister som föreskrivs i den här förordningen.
- (39) För att underlätta tillämpningen av denna förordning bör medlemsstaterna vara skyldiga att lämna viss information om sin lagstiftning och sina förfaranden avseende beslut om kvarstad och likvärdiga nationella säkerhetsåtgärder till kommissionen.
- (40) För att underlätta den praktiska tillämpningen av denna förordning bör standardformulär upprättas, framför allt för ansökan om kvarstad, beslutet om kvarstad, förklaringen om att bankmedel har belagts med kvarstad, för ansökan om rättsmedel och för överklagande enligt denna förordning.
- (41) För att förfarandena ska bli effektivare bör denna förordning tillåta användning av sådan modern kommunikationsteknik som är godkänd enligt förfaranderegler i den berörda medlemsstaten, framför allt för att fylla i de standardformulär som fastställs i denna förordning och för kommunikation mellan myndigheter som medverkar i förfarandena. Metoderna för att underteckna beslutet om kvarstad och andra handlingar enligt denna förordning bör dessutom vara teknikneutrala, så att nuvarande metoder, t.ex. digital certifiering eller säker autentisering, kan tillämpas och utrymme ges för den framtida tekniska utvecklingen på området.
- (42) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på upprättande och senare ändringar av de standardformulär som föreskrivs i denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
- (43) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter om upprättande och senare ändringar av de standardformulär som föreskrivs i denna förordning i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011.
- (44) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Dess avsikt är särskilt att trygga respekt för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till egendom, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol enligt artiklarna 7, 8, 17 respektive 47 i stadgan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister (EGT L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) I samband med tillgång till personuppgifter samt användning och överföring av sådana uppgifter enligt denna förordning bör kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ följas, i den form som det har införlivats i medlemsstaternas nationella rätt.
- (46) Vid tillämpningen av denna förordning är det emellertid nödvändigt att fastställa vissa särskilda villkor för tillgång till personuppgifter och för användning och överföring av dessa. I detta sammanhang har Europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽²⁾ tagits i beaktande. Underrättelse till den person som berörs av insamlingen av uppgifter bör ske i enlighet med nationell rätt. Underrättelsen till gäldenären om att uppgifter om hans eller hennes bankkonto eller bankkonton har lämnats ut bör dock skjutas upp 30 dagar för att förhindra att en tidig underrättelse äventyrar kvarstadsbeslutets verkan.
- (47) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att införa ett unionsförfarande för en säkerhetsåtgärd som gör det möjligt för en fordringsägare att få ett beslut om kvarstad som hindrar att efterföljande verkställighet av fordringsägarens fordran äventyras genom att gäldenären överför eller tar ut bankmedel som han eller hon har på ett bankkonto i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (48) Denna förordning bör endast tillämpas på de medlemsstater som är bundna av den i enlighet med fördragen. Förfarandet för ett beslut om kvarstad enligt denna förordning bör därför endast kunna användas av fordringsägare med hemvist i en medlemsstat som är bunden av denna förordning och beslut som meddelas enligt denna förordning bör endast avse bankmedel på konton som förs i en sådan medlemsstat.
- (49) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (50) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (51) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs ett unionsförfarande som gör det möjligt för fordringsägare att få ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel (nedan kallat *beslut om kvarstad*), som förhindrar att efterföljande verkställighet av fordringsägarens fordran äventyras genom att bankmedel, upp till det belopp som anges i beslutet om kvarstad, överförs eller tas ut från ett bankkonto i en medlemsstat, som innehas av gäldenären eller av någon för gäldenärens räkning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ EUT C 373, 21.12.2011, s. 4.

2. Beslutet om kvarstad ska kunna användas av fordringsägare som ett alternativ till kvarstadsåtgärder i nationell rätt.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på privaträttsliga penningfordringar i gränsöverskridande fall enligt definitionen i artikel 3, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den ska i synnerhet inte tillämpas på fordringar i skatte- eller tullärenden eller andra förvaltningsrättsliga ärenden eller statens ansvar för handlingar eller underlåtenhet vid utövandet av statliga befogenheter (*acta iure imperii*).

2. Denna förordning ska inte tillämpas på

- a) fordringar som har sin grund i makars förmögenhetsförhållanden eller i förhållanden som enligt den lag som är tillämplig på sådana förhållanden har samma verkan som äktenskap,
- b) fordringar som har sin grund i arv och testamenten, inbegripet underhållsskyldighet som har sin grund i dödsfall,
- c) fordringar mot en gäldenär som det har inletts ett konkursförfarande, ackord och liknande förfarande emot,
- d) social trygghet,
- e) skiljeförfaranden.

3. Denna förordning ska inte tillämpas på bankkonton som är undantagna från utmätning enligt lagen i den medlemsstat där bankkontot förs eller på konton som förs i sådana system som omfattas av definitionen i artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁽¹⁾.

4. Denna förordning ska inte tillämpas på bankkonton som innehas av eller hos centralbanker när de agerar i egenskap av monetära myndigheter.

Artikel 3

Gränsöverskridande fall

1. Vid tillämpning av denna förordning ska ett fall anses vara gränsöverskridande, om bankkontot eller bankkontona, på vilka bankmedlen som ska beläggas med kvarstad finns, förs i en annan medlemsstat än

- a) den medlemsstat där domstolen till vilken en ansökan om kvarstad har inletts i enlighet med artikel 6 är belägen, eller
- b) den medlemsstat där fordringsägaren har hemvist.

2. Den relevanta tidpunkten för att avgöra om det föreligger ett gränsöverskridande fall är den dag då ansökan om kvarstad ges in till den domstol som är behörig att meddela ett beslut om kvarstad.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *bankkonto eller konto*: varje konto för bankmedel som en bank för i gäldenärens namn eller i en tredje mans namn på gäldenärens vägnar,
2. *bank*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾, inklusive filialer i den mening som avses i artikel 4.1.17 i den förordningen till kreditinstitut med huvudkontor inom eller, i enlighet med artikel 47 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, utanför unionen, om sådana filialer är belägna i unionen,
3. *bankmedel*: pengar som har krediterats ett konto, oavsett valutaslag, eller liknande fordringar som avser återbetalning av pengar, t.ex. inlåning på penningmarknaden.
4. *medlemsstat där bankkontot förs*:
 - a) den medlemsstat som anges i det internationella bankkontonumret (IBAN) för bankkontot, eller
 - b) för ett bankkonto som saknar IBAN, den medlemsstat där den bank som för kontot har sitt huvudkontor eller, om bankkontot förs av en filial, den medlemsstat där filialen är belägen,
5. *fordran*: en förpliktelse som avser betalning av ett bestämt penningbelopp som är förfallet till betalning eller en förpliktelse som avser betalning av ett bestämbar penningbelopp som har sin grund i en transaktion eller en händelse som redan har ägt rum, förutsatt att talan angående en sådan förpliktelse kan väckas vid domstol,
6. *fordringsägare*: en fysisk person med hemvist i en medlemsstat eller en juridisk person med hemvist i en medlemsstat eller annan enhet med hemvist i en medlemsstat och som har rättskapacitet enligt en medlemsstats nationella rätt, som ansöker om eller redan har ett beslut om kvarstad som avser en fordran,
7. *gäldenär*: en fysisk eller juridisk person eller annan enhet med rättskapacitet enligt en medlemsstats nationella rätt, mot vilken fordringsägaren ansöker om eller redan har ett beslut om kvarstad som avser en fordran,
8. *dom*: avgörande som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, oavsett dess rubricering, och domstolstjänstemens beslut i fråga om kostnader,
9. *förlikning inför domstol*: en förlikning som har stadfästs av en domstol i en medlemsstat eller ingåtts inför en domstol i en medlemsstat i samband med domstolsförhandlingar,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

10. *officiell handling*: en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling (*acte authentique*) i en medlemsstat och vars äkthet
 - a) avser handlingens underskrift och innehåll, och
 - b) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan myndighet som har bemyndigats för ändamålet,
11. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där beslutet om kvarstad meddelas,
12. *verkställighetsmedlemsstat*: den medlemsstat där det bankkonto på vilket bankmedel som ska beläggas med kvarstad förs,
13. *informationsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett som behörig att inhämta information om gäldenärens bankkonto eller bankkonton enligt artikel 14,
14. *behörig myndighet*: den myndighet eller de myndigheter som en medlemsstat har utsett som behörig eller behöriga att ta emot, översända eller delge enligt artiklarna 10.2, 23.3, 23.5, 23.6, 25.3, 27.2, 28.3 och 36.5 andra stycket,
15. *hemvist*: hemvist enligt artiklarna 62 och 63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾.

KAPITEL 2

FÖRFARANDET FÖR ETT BESLUT OM KVARSTAD

Artikel 5

Tillgänglighet

Fordringsägaren kan ansöka om kvarstad i följande situationer:

- a) Innan fordringsägaren har inlett ett förfarande mot gäldenären för prövning av ärendet i sak i en medlemsstat eller under ett sådant förfarande fram till dess att domen meddelas eller en förlikning inför domstol stadfästs eller ingås.
- b) Efter att fordringsägaren har fått en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling i en medlemsstat, enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran.

Artikel 6

Behörighet

1. Om fordringsägaren ännu inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling ska behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad ligga hos de domstolar i medlemsstaten som är behöriga att avgöra sakfrågan i enlighet med tillämpliga regler om domstols behörighet.
2. Om gäldenären i egenskap av konsument har ingått ett avtal med fordringsägaren för ett ändamål som kan anses ligga utanför gäldenärens närings- eller yrkesverksamhet, ska behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad, som syftar till att säkra en fordran enligt avtalet, utan hinder av vad som sägs i punkt 1, ligga hos domstolarna i den medlemsstat där gäldenären har hemvist.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

3. Om fordringsägaren redan har en dom eller en förlikning inför domstol i sakfrågan, ska behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad avseende den fordran som anges i domen eller förlikningen ligga hos domstolarna i den medlemsstat där domen meddelades eller förlikningen stadfästes eller ingicks.
4. Om fordringsägaren har erhållit en officiell handling ska behörigheten att meddela ett beslut om kvarstad för den fordran som anges i den officiella handlingen ligga hos de domstolar som har utsetts för det ändamålet i den medlemsstat där handlingen upprättades.

Artikel 7

Förutsättningar för beslut om kvarstad

1. Domstolen ska meddela ett beslut om kvarstad när fordringsägaren har lagt fram tillräcklig bevisning för att övertyga domstolen om att det föreligger ett brådskanie behov av en säkerhetsåtgärd i form av kvarstad, eftersom det finns reell risk för att det, utan en sådan åtgärd, inte kommer att gå att verkställa fordringsägarens fordran mot gäldenären eller bli betydligt svårare att göra detta.
2. Om fordringsägaren ännu inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran, ska fordringsägaren även lägga fram tillräcklig bevisning för att övertyga domstolen om att det är sannolikt att hans eller hennes talan i ärendet i sak mot gäldenären kommer att bifallas.

Artikel 8

Ansökan om kvarstad

1. Ansökan om kvarstad ska göras på det formulär som har fastställts i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2.
2. Ansökan ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Namn på och adress till den domstol till vilken ansökan ges in.
 - b) Fordringsägarens namn och kontaktuppgifter och, i förekommande fall, namn och kontaktuppgifter till fordringsägarens ombud,
 - i) om fordringsägaren är en fysisk person, födelsedatum och, om informationen finns tillgänglig, personnummer eller passnummer, eller
 - ii) om fordringsägaren är en juridisk person eller en annan enhet med rättskapacitet enligt en medlemsstats nationella rätt, den stat där stiftandet, bildandet eller registreringen gjorts och identifikations- eller organisationsnummer eller, om ett sådant nummer saknas, datum och ort för stiftandet, bildandet eller registreringen.
 - c) Gäldenärens namn och kontaktuppgifter och, i förekommande fall, namn och kontaktuppgifter till gäldenärens ombud och, om informationen finns tillgänglig,
 - i) om gäldenären är en fysisk person, födelsedatum och personnummer eller passnummer, eller
 - ii) om gäldenären är en juridisk person eller en annan enhet med rättskapacitet enligt en medlemsstats nationella rätt, den stat där stiftandet, bildandet eller registreringen skedde samt identifikations- eller organisationsnummer eller, om ett sådant nummer saknas, datum och ort för stiftandet, bildandet eller registreringen.
 - d) Ett nummer som gör det möjligt att identifiera banken, såsom IBAN eller BIC och/eller namn på och adress till den bank där gäldenären har ett eller flera konton med bankmedel som ska beläggas med kvarstad.

- e) Om informationen finns tillgänglig, nummer på det eller de bankkonton med bankmedel som ska beläggas med kvarstad och uppgift om ifall några andra konton med bankmedel som gäldenären har i samma bank ska beläggas med kvarstad.
- f) Om inga av de uppgifter som krävs i led d kan lämnas, en förklaring om att en begäran om kontoinformation enligt artikel 14 görs och de omständigheter som åberopas till stöd för att fordringsägaren tror att gäldenären har ett eller flera konton i en bank i en viss medlemsstat.
- g) Det belopp som ansökan om kvarstad avser, dvs.
 - i) om fordringsägaren inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, det belopp som huvudfordran uppgår till eller del av den och den ränta som följer av artikel 15,
 - ii) om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, det belopp som huvudfordran uppgår till enligt domen, förlikningen inför domstol eller den officiella handlingen eller del därav samt den ränta och de kostnader som följer av artikel 15.
- h) Om fordringsägaren inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling:
 - i) En redovisning av alla relevanta omständigheter som åberopas till stöd för att den domstol som ansökan om kvarstad har inletts till är behörig.
 - ii) En redovisning av alla relevanta omständigheter som åberopas till stöd för fordran och, i förekommande fall, räntan
 - iii) En förklaring om att fordringsägaren redan har inlett ett förfarande mot gäldenären för prövning av ärendet i sak.
- i) Om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, en förklaring om att domen, förlikningen inför domstol eller den officiella handlingen ännu inte har infriats eller, om den delvis har infriats, uppgift om graden av bristande infrielse.
- j) En redovisning av alla relevanta omständigheter som åberopas till stöd för att kvarstad ska beviljas enligt artikel 7.1.
- k) I förekommande fall, uppgift om de skäl fordringsägaren anför för att inte behöva ställa säkerhet enligt artikel 12.
- l) En förteckning över den bevisning som fordringsägaren åberopar.
- m) En förklaring enligt artikel 16 om att fordringsägaren har ingett en ansökan om en likvärdig nationell säkerhetsåtgärd till en annan domstol eller myndighet eller att en sådan ansökan redan har beviljats eller avslagits och, om den har beviljats, i vilken utsträckning beslutet har genomförts.
- n) En frivillig uppgift om fordringsägarens bankkonto, som kan användas av gäldenären vid frivillig betalning av fordran.
- o) En förklaring om att de uppgifter som fordringsägaren har lämnat i ansökan, såvitt han eller hon vet, är sanna och fullständiga och att fordringsägaren inser att varje avsiktlig falsk eller ofullständig uppgift kan leda till rättsliga följder enligt nationell rätt i den medlemsstat där ansökan ingavs eller till skadeståndsansvar enligt artikel 13.

3. Ansökan ska åtföljas av alla relevanta handlingar som åberopas och, om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, en kopia av domen, förlikningen inför domstol eller den officiella handlingen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet ska kunna fastställas.
4. Ansökan och handlingar som åberopas får ges in med vilket kommunikationsmedel som helst, även elektroniskt sådant, om det godtas enligt förfarandereglerna i den medlemsstat där ansökan ges in.

Artikel 9

Bevisupptagning

1. Domstolen ska fatta sitt beslut genom ett skriftligt förfarande på grundval av de uppgifter och den bevisning som fordringsägaren har åberopat i sin ansökan. Anser domstolen att bevisen inte är tillräckliga, får domstolen, om det är tillåtet enligt nationell rätt, förelägga fordringsägaren att lägga fram ytterligare skriftlig bevisning.
2. Utan hinder av punkt 1 och med förbehåll för artikel 11, får domstolen, förutsatt att det inte fördröjer förfarandet i onödan, även använda annat lämpligt bevismedel som är tillgängligt enligt nationell rätt, såsom förhör med fordringsägaren eller med fordringsägarens vittne(n), inbegripet användning av videokonferensteknik eller annan kommunikationsteknik.

Artikel 10

Inledande av ett rättsligt förfarande för prövning av ärendet i sak

1. Om fordringsägaren har ansökt om kvarstad innan förfarandet för prövning av ärendet i sak inletts, ska han eller hon inleda ett sådant förfarande och redovisa att det har inletts till den domstol som ansökan om kvarstad ingetts till inom 30 dagar från den dag då ansökan gavs in, eller inom 14 dagar från den dag då beslutet om kvarstad meddelades, om denna dag infaller senare. Domstolen får, på begäran av gäldenären, förlänga tidsfristen, t.ex. för att göra det möjligt för parterna att reglera fordran, och ska informera båda parterna om detta.
2. Om domstolen inte får en redovisning om att förfarandet i ärendet i sak har inletts inom den tidsfrist som anges i punkt 1, ska beslutet om kvarstad upphävas eller förfalla och parterna informeras om detta.

Om den domstol som meddelade beslutet om kvarstad är belägen i verkställighetsmedlemsstaten, ska beslutet om kvarstad upphävas eller förfalla i enlighet med nationell rätt i den medlemsstaten.

Om upphävandet av beslutet eller beslutets förfall måste genomföras i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, ska domstolen upphäva beslutet om kvarstad genom att använda det formulär för upphävande som utformats genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2 och ska översända formuläret för beslutet om upphävande i enlighet med artikel 29 till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten. Den myndigheten ska vidta nödvändiga åtgärder för att med tillämpning av artikel 23 på lämpligt sätt genomföra upphävandet.

3. För tillämpningen av punkt 1 ska förfarandet för prövning av ärendet i sak anses ha inletts
 - a) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingetts till domstolen, förutsatt att fordringsägaren inte efter det har underlåtit att vidta de åtgärder som han eller hon är skyldig att vidta för att få delgivningen av gäldenären genomförd, eller
 - b) om handlingen ska delges innan den ges in till domstolen, när handlingen tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att fordringsägaren inte efter det har underlåtit att vidta de åtgärder som han eller hon är skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen.

Den myndighet som är ansvarig för delgivning enligt led b i första stycket är första myndighet att ta emot de handlingar som ska delges.

*Artikel 11***Ex parte-förfarande**

Gäldenären ska inte underrättas om ansökan om ett beslut om kvarstad eller höras innan beslutet om kvarstad meddelas.

*Artikel 12***Fordringsägarens ställande av säkerhet**

1. Innan domstolen meddelar ett beslut om kvarstad i ett ärende där fordringsägaren inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, ska domstolen förelägga fordringsägaren att ställa säkerhet med ett belopp som är tillräckligt för att förhindra missbruk av det förfarande som föreskrivs i denna förordning och för att säkerställa ersättning för eventuell skada som gäldenären kan komma att orsakas till följd av beslutet om kvarstad, i den utsträckning som fordringsägaren är ansvarig för skada enligt artikel 13.

Domstolen får undantagsvis avstå från kravet i första stycket om den anser att ställandet av säkerhet som avses i det stycket är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i ärendet.

2. Om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, får domstolen innan den meddelar ett beslut om kvarstad, förelägga fordringsägaren att ställa säkerhet enligt punkt 1 första stycket, om den anser att det är nödvändigt och lämpligt med hänsyn till omständigheterna i ärendet.

3. Om domstolen kräver att en säkerhet ska ställas i enlighet med denna artikel, ska fordringsägaren underrättas om det belopp som krävs och om vilken typ av säkerhet som accepteras enligt nationell rätt i den medlemsstat där domstolen är belägen. Fordringsägaren ska också underrättas om att ett beslut om kvarstad kommer att meddelas när säkerhet har ställts i enlighet med dessa krav.

*Artikel 13***Fordringsägarens skadeståndsansvar**

1. Fordringsägaren är ansvarig för skada som ett beslut om kvarstad orsakar gäldenären på grund av att fordringsägaren har begått ett fel. Bevisbördan åvilar gäldenären.

2. Det finns en presumtion för att fordringsägaren har begått ett fel, om inte han eller hon bevisar motsatsen, om

a) beslutet om kvarstad har upphävts på grund av att fordringsägaren inte har inlett ett rättsligt förfarande för prövning av ärendet i sak, om inte underlåtenheten beror på att gäldenären har betalat fordran eller någon annan form av överenskommelse har nåtts mellan parterna,

b) fordringsägaren inte har begärt att överskjutande belopp enligt artikel 27 ska frigöras,

c) det senare framgår att kvarstaden inte borde ha beviljats eller skulle ha beviljats men till ett lägre belopp och detta beror på att fordringsägaren har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 16, eller

d) beslutet om kvarstad har upphävts eller verkställigheten har avbrutits på grund av att fordringsägaren har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning såvitt avser delgivning eller översättning av handlingar eller avhjälpande av bristande delgivning eller översättning.

3. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna behålla eller införa andra ansvarsgrunder eller typer av ansvar eller regler om bevisbörda i sin nationella rätt. Andra aspekter som avser fordringsägarens ansvar gentemot gäldenären och som omfattas av punkterna 1 och 2 regleras av nationell rätt.

4. Tillämplig lag för fordringsägarens ansvar är lagen i verkställighetsmedlemsstaten.

Beläggs bankmedel med kvarstad på bankkonton i fler än en medlemsstat, är tillämplig lag för fordringsägarens ansvar lagen i den verkställighetsmedlemsstat

a) där gäldenären har sin stadigvarande vistelseort enligt definitionen i artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007⁽¹⁾ eller, om sådan saknas,

b) som har starkast anknytning till målet.

5. Denna artikel behandlar inte frågan om fordringsägarens eventuella ansvar gentemot banken eller tredje man.

Artikel 14

Begäran om inhämtande av kontoinformation

1. Om fordringsägaren har en verkställbar dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, enligt vilken gäldenären är skyldig att betala fordringsägarens fordran och fordringsägaren har skäl att tro att gäldenären har ett eller flera konton i en bank i en viss medlemsstat, men varken känner till namnet på eller adressen till banken, IBAN, BIC eller något annat banknummer som gör att banken kan identifieras, får han eller hon inge en begäran till den domstol som ansökan om kvarstad inges till med en begäran om att informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten ska inhämta den information som behövs för att identifiera banken eller bankerna och gäldenärens konto eller konton.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket får fordringsägaren göra en begäran enligt det stycket, om den dom, den förlikning inför domstol eller den officiella handling som fordringsägaren har ännu inte är verkställbar och det belopp som ska beläggas med kvarstad är betydande med hänsyn till relevanta omständigheter, och fordringsägaren har lagt fram tillräcklig bevisning för att övertyga domstolen om att det föreligger ett brådskande behov av kontoinformation, eftersom det finns en risk för att verkställigheten av fordringsägarens fordran mot gäldenären utan sådan information kan äventyras och detta i sin tur kan leda till en betydande försämring av fordringsägarens ekonomiska situation.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska göras i ansökan om kvarstad. Fordringsägaren ska ange omständigheterna till stöd för att han eller hon tror att gäldenären har ett eller flera konton i en bank i den specifika medlemsstaten och lämna all relevant information som han eller hon har tillgång till om gäldenären och bankkontot eller bankkontona med bankmedel som ska beläggas med kvarstad. Om domstolen inte anser att fordringsägarens begäran är välgrundad ska den avslås.

3. Domstolen ska översända begäran om information till informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten i enlighet med artikel 29 när domstolen har övertygats om att begäran är välgrundad och om att alla förutsättningar och krav för att ett beslut om kvarstad ska meddelas är uppfyllda, med undantag för kravet på information i artikel 8.2 d och, i förekommande fall, kravet på säkerhet i enlighet med artikel 12.

4. För att inhämta den information som avses i punkt 1 ska informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten använda en av de metoder som finns i den medlemsstaten enligt punkt 5.

5. Varje medlemsstat ska i sin nationella rätt tillhandahålla minst en av följande metoder för att inhämta den information som avses i punkt 1:

a) Skyldighet för banker på medlemsstatens territorium att på begäran av informationsmyndigheten uppge om gäldenären har ett bankkonto hos dem.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40).

- b) Rätt för informationsmyndigheten att få del av relevant information, som myndigheter har i sina register eller på annat sätt förfogar över.
- c) Möjlighet för domstolarna att ålägga gäldenären att uppge i vilken eller vilka banker på dess territorium han eller hon har ett eller flera bankkonton, om en sådan förpliktelse åtföljs av ett föreläggande från domstolen som förbjuder gäldenären att ta ut eller överföra bankmedel som han eller hon har på kontot eller kontona upp till det belopp som ska beläggas med kvarstad.
- d) Andra metoder som effektivt och ändamålsenligt kan bidra till tillgång till den relevanta informationen, under förutsättning att de inte är oproportionellt kostsamma eller tidskrävande.

Oavsett vilken metod eller vilka metoder som tillhandahålls av en medlemsstat ska alla myndigheter som medverkar i inhämtandet av information agera snabbt.

6. Så snart informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten har inhämtat informationen ska myndigheten översända den i enlighet med artikel 29 till den domstol som översänt begäran.

7. Om informationsmyndigheten inte kan inhämta den information som avses i punkt 1, ska myndigheten informera den domstol som översänt begäran om detta. Om avsaknaden av kontoinformation medför att ansökan om kvarstad avslås i sin helhet, ska domstolen utan dröjsmål frigöra eventuell säkerhet som fordringsägaren eventuellt har ställt i enlighet med artikel 12.

8. Om informationsmyndigheten enligt denna artikel får information av en bank eller får del av information som myndigheter har i register, ska underrättelse till gäldenären om att hans eller hennes personuppgifter har lämnats ut skjutas upp 30 dagar för att förhindra att en för tidig underrättelse äventyrar verkställigheten av beslutet om kvarstad.

Artikel 15

Ränta och kostnader

1. Beslutet om kvarstad ska, om fordringsägaren begär det, omfatta upplupen ränta i enlighet med den lagstiftning som är tillämplig på fordran fram till och med den dag då beslutet om kvarstad meddelas, under förutsättning att räntebeholdet eller räntetypen inte strider mot överordnade tvingande bestämmelser i ursprungsmedlemsstatens nationella rätt.

2. Om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling ska beslutet om kvarstad om fordringsägaren begär det även omfatta kostnaderna för att få en sådan dom, förlikning eller handling, om det har fastställts att kostnaderna ska bäras av gäldenären.

Artikel 16

Parallella ansökningar

1. Fordringsägaren får inte hos flera domstolar samtidigt ansöka om kvarstad mot samma gäldenär för att säkra samma fordran.

2. Fordringsägaren ska i sin ansökan om kvarstad uppge om han eller hon har ansökt om en likvärdig nationell säkerhetsåtgärd hos en annan domstol eller myndighet mot samma gäldenär för att säkra samma fordran eller redan har ett beslut om en sådan åtgärd. Fordringsägaren ska också uppge om en ansökan om en sådan åtgärd har avslagits på den grunden att den inte var tillåten eller att den var ogrundad.

3. Om fordringsägaren utverkar en likvärdig nationell säkerhetsåtgärd mot samma gäldenär för att säkra samma fordran under förfarandet enligt denna förordning, ska fordringsägaren utan dröjsmål informera domstolen om detta och om en sådan nationell säkerhetsåtgärd har genomförts. Fordringsägaren ska också informera domstolen om en sådan ansökan har avslagits på den grunden att den inte var tillåten eller att den var ogrundad.

4. Om domstolen har fått information om att fordringsägaren redan har beviljats en likvärdig nationell säkerhetsåtgärd, ska domstolen, med beaktande av samtliga omständigheter i ärendet, överväga om det fortfarande är lämpligt att helt eller delvis meddela ett beslut om kvarstad.

Artikel 17

Beslut om kvarstad

1. Den domstol till vilken en ansökan om kvarstad ges in ska pröva om förutsättningarna och kraven i denna förordning är uppfyllda.

2. Domstolen ska fatta beslut om ansökan utan dröjsmål, dock senast när de tidsfrister som anges i artikel 18 löper ut.

3. Om fordringsägaren inte har lämnat all information som krävs enligt artikel 8, får domstolen, om inte ansökan är uppenbart otillåten eller ogrundad, ge fordringsägaren tillfälle att komplettera eller rätta ansökan inom en tidsfrist som ska fastställas av domstolen. Om fordringsägaren inte kompletterar eller rättar ansökan inom tidsfristen, ska ansökan avvisas.

4. Kvarstad ska beviljas med det belopp som bevisningen i artikel 9 ger stöd för och i enlighet med den lag som är tillämplig på fordran i ärendet i sak och ska i förekommande fall innefatta ränta och/eller kostnader enligt artikel 15.

Beslutet om kvarstad får inte meddelas med ett belopp som överstiger det belopp som fordringsägaren yrkat i ansökan.

5. Fordringsägaren ska underrättas om beslutet i enlighet med vad som gäller för likvärdiga beslut enligt nationell rätt i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 18

Tidsfrister för beslut om kvarstad

1. Om fordringsägaren inte har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling ska domstolen meddela sitt beslut senast tio arbetsdagar efter att fordringsägaren gav in ansökan eller, i förekommande fall, kompletterade den.

2. Om fordringsägaren har en dom, en förlikning inför domstol eller en officiell handling, ska domstolen meddela sitt beslut senast fem arbetsdagar efter att fordringsägaren gav in ansökan eller, i förekommande fall, kompletterade den.

3. Om domstolen enligt artikel 9.2 beslutar att det är nödvändigt att höra fordringsägaren och, i förekommande fall, hans eller hennes vittne(n), ska det ske utan dröjsmål och beslutet om kvarstad ska meddelas senast fem arbetsdagar efter att förhören har ägt rum.

4. I fall som avses i artikel 12 ska tidsfristerna i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln gälla beslutet om krav på att fordringsägaren ska ställa säkerhet. Domstolen ska meddela sitt beslut om kvarstad så snart fordringsägaren ställt den begärda säkerheten.

5. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska domstolen i de fall som avses i artikel 14 meddela sitt beslut om kvarstad utan dröjsmål efter att domstolen tagit emot den information som avses i artikel 14.6 eller 14.7, under förutsättning att eventuell säkerhet som krävs har ställts av fordringsägaren vid denna tidpunkt.

Artikel 19

Kvarstadsbeslutets utformning och innehåll

1. Ett beslut om kvarstad ska meddelas på det formulär som har utformats genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2 och förses med domstolens stämpel, underskrift eller eventuell annan autentisering. Formuläret ska bestå av följande två delar:

- a) Del A, som innehåller den information som anges i punkt 2, som ska lämnas till banken, fordringsägaren och gäldenären.
- b) Del B, som innehåller den information som anges i punkt 3, som ska lämnas till fordringsägaren och gäldenären utöver informationen enligt punkt 2.

2. Del A ska innehålla följande information:

- a) Domstolens namn och adress samt mål- eller ärendenummer.
- b) Fordringsägarens personuppgifter i enlighet med artikel 8.2 b.
- c) Gäldenärens personuppgifter i enlighet med artikel 8.2 c.
- d) Bankens namn och adress.
- e) Om fordringsägaren har uppgett gäldenärens kontonummer i ansökan, nummer på det eller de konton med bankmedel som ska beläggas med kvarstad och, i förekommande fall, uppgift om huruvida andra konton som gäldenären har i samma bank också ska beläggas med kvarstad.
- f) I förekommande fall, uppgift om att det eller de kontonummer med bankmedel som ska beläggas med kvarstad har inhämtats genom en begäran enligt artikel 14 och uppgift om att banken, om det behövs enligt artikel 24.4 andra stycket, kan få information om det eller de berörda numren från informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten.
- g) Det belopp som ska beläggas med kvarstad.
- h) Ett uppdrag till banken att verkställa beslutet om kvarstad i enlighet med artikel 24.
- i) Datumet för beslutet om kvarstad.
- j) Om fordringsägaren har uppgett ett kontonummer i ansökan enligt artikel 8.2 n och verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt tillåter det, ett tillstånd för banken att i enlighet med artikel 24.3, om gäldenären begär det, frigöra och överföra bankmedel som motsvarar högst det belopp som anges i beslutet om kvarstad från det konto med bankmedel som belagts med kvarstad till det konto som fordringsägaren har uppgett i sin ansökan.
- k) Information om var den elektroniska versionen av det formulär som ska användas för förklaringen enligt artikel 25 finns.

3. Del B ska innehålla följande information:

- a) En beskrivning av sakfrågan i målet och domstolens skäl för beslutet om kvarstad.
- b) I förekommande fall, beloppet avseende ställd säkerhet.
- c) I förekommande fall, den tidsfrist inom vilken förfarandet för prövning av ärendet i sak ska inledas och den tidsfrist inom vilken inledandet ska redovisas för den domstol som meddelat beslutet om kvarstad.
- d) I förekommande fall, uppgift om vilka handlingar som ska översättas enligt artikel 49.1 andra meningen.
- e) I förekommande fall, uppgift om att fordringsägaren är ansvarig för att ansöka om verkställighet av beslutet om kvarstad och som en följd av detta, i förekommande fall, uppgift om att fordringsägaren är ansvarig för att översända beslutet till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten enligt artikel 23.3 och för att delge gäldenären enligt artikel 28.2, 28.3 och 28.4.
- f) Information om de rättsmedel som gäldenären har tillgång till.

4. Om beslutet om kvarstad avser konton i olika banker, ska ett separat formulär (del A enligt punkt 2) fyllas i för varje bank. I sådana fall ska det formulär som ska lämnas till fordringsägaren och gäldenären (delarna A och B enligt punkterna 2 respektive 3) innehålla en förteckning över alla berörda banker.

Artikel 20

Varaktigheten för beslutet om kvarstad

Bankmedel som har belagts med kvarstad ska vara belagda med kvarstad i enlighet med beslutet om kvarstad eller senare ändringar eller begränsningar av beslutet i enlighet med kapitel 4

- a) till dess att beslutet om kvarstad upphävs,
- b) till dess att verkställigheten av beslutet om kvarstad avbryts, eller
- c) till dess att domen, förlikningen inför domstol eller den officiella handlingen avseende den fordran som beslutet om kvarstad avsåg att säkra har verkställts i förhållande till de bankmedel som är föremål för beslutet om kvarstad.

Artikel 21

Överklagande av ett beslut att inte bevilja en ansökan om kvarstad

- 1. Domstolens beslut att helt eller delvis avslå ansökan om kvarstad får överklagas av fordringsägaren.
- 2. Överklagandet ska ges in inom 30 dagar från och med den dag då fordringsägaren underrättades om det beslut som avses i punkt 1. Det ska inges till den domstol som den berörda medlemsstaten har anmält till kommissionen i enlighet med artikel 50.1 d.
- 3. Har en ansökan om kvarstad avslagits i dess helhet, ska överklagandet prövas genom ett *ex parte*-förfarande enligt artikel 11.

KAPITEL 3

ERKÄNNANDE, VERKSTÄLLBARHET OCH VERKSTÄLLIGHET AV BESLUTET OM KVARSTAD*Artikel 22***Erkännande och verkställbarhet**

Ett beslut om kvarstad som meddelas i en medlemsstat i enlighet med denna förordning ska erkännas i de övriga medlemsstaterna utan att det krävs något särskilt förfarande och ska vara verkställbart i en annan medlemsstat utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring.

*Artikel 23***Verkställighet av beslutet om kvarstad**

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, ska beslutet om kvarstad verkställas i enlighet med det förfarande som gäller för verkställighet av likvärdiga nationella beslut om säkerhetsåtgärder i verkställighetsmedlemsstaten.

2. Alla myndigheter som medverkar i verkställigheten av beslutet om kvarstad ska agera utan dröjsmål.

3. Om beslutet om kvarstad meddelades i en annan medlemsstat än verkställighetsmedlemsstaten, ska del A i beslutet om kvarstad enligt artikel 19.2 och ett tomt formulär för förklaringen enligt artikel 25 vid tillämpning av punkt 1 i den här artikeln översändas i enlighet med artikel 29 till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten.

Översändandet ska göras av den domstol som meddelat beslutet om kvarstad eller fordringsägaren, beroende på vem som enligt ursprungsmedlemsstatens nationella rätt är ansvarig för att inleda verkställighetsförfarandet.

4. Beslutet om kvarstad ska vid behov åtföljas av en översättning eller translitterering till verkställighetsmedlemsstatens officiella språk eller, om det finns flera officiella språk i medlemsstaten, det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där beslutet om kvarstad ska verkställas. Översättningen eller translittereringen ska tillhandahållas av den domstol som meddelat beslutet om kvarstad med användning av lämplig språkversion av det standardformulär som anges i artikel 19.

5. Den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten ska vidta de åtgärder som krävs för att beslutet om kvarstad ska verkställas i enlighet med dess nationella rätt.

6. Om beslutet om kvarstad avser mer än en bank i samma medlemsstat eller i olika medlemsstater, ska ett separat formulär för varje bank enligt artikel 19.4 översändas till den behöriga myndigheten i respektive verkställighetsmedlemsstat.

*Artikel 24***Genomförande av beslutet om kvarstad**

1. Den bank som för kontot som beslutet om kvarstad avser ska efter att den tagit emot beslutet om kvarstad, eller ett föreläggande om att genomföra beslutet om kvarstad om detta följer av verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt, genomföra beslutet utan dröjsmål.

2. För att genomföra beslutet om kvarstad ska banken, om inte annat följer av artikel 31, skydda det belopp som anges i beslutet om kvarstad,

a) genom att säkerställa att beloppet inte överförs eller tas ut från det eller de konton som anges i beslutet om kvarstad eller som har fastställts i enlighet med punkt 4, eller

b) om det följer av nationell rätt, genom att överföra beloppet till ett särskilt konto.

Transaktioner som pågår på bankkontot när banken tar emot beslutet om kvarstad eller får ett föreläggande om att genomföra beslutet om kvarstad kan påverka det slutliga belopp som ska beläggas med kvarstad. Sådana pågående transaktioner får det tas hänsyn till endast om de avslutats före bankens utfärdande av förklaringen enligt artikel 25 inom de tidsfrister som anges i artikel 25.1.

3. Utan hinder av punkt 2 a har banken rätt att, efter en begäran om det från gäldenären, frigöra bankmedel som har belagts med kvarstad och överföra dem till fordringsägarens konto som anges i beslutet om kvarstad för att betala fordringsägarens fordran, om samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

a) En sådan behörighet för banken anges särskilt i beslutet om kvarstad i enlighet med artikel 19.2 j.

b) Verkställighetsmedlemsstatens rätt tillåter ett sådant frigörande och en sådan överföring.

c) Det finns inte några konkurrerande beslut om kvarstad som avser det berörda kontot.

4. Om beslutet om kvarstad inte anger gäldenärens kontonummer utan endast gäldenärens namn och andra uppgifter om gäldenären, ska banken eller annan enhet som är ansvarig för att verkställa beslutet om kvarstad identifiera vilket konto eller vilka konton som gäldenären har i den bank som anges i beslutet om kvarstad.

Om det med stöd av den information som finns i beslutet om kvarstad inte är möjligt för banken eller den andra enheten att med säkerhet identifiera gäldenärens bankkonto, ska banken

a) om det av beslutet om kvarstad, i enlighet med artikel 19.2 f, framgår att kontonumret eller kontonumren har inhämtats med stöd av en begäran enligt artikel 14, vända sig till informationsmyndigheten i verkställighetsmedlemsstaten för att få information om kontonumren, och

b) i övriga fall inte genomföra beslutet om kvarstad.

5. Bankmedel på det eller de bankkonton som avses i punkt 2 a som överstiger beloppet i beslutet om kvarstad ska inte påverkas av genomförandet av beslutet.

6. Om bankmedlen på det eller de bankkonton som avses i punkt 2 a vid tidpunkten för genomförandet av beslutet om kvarstad inte uppgår till det belopp som anges i beslutet om kvarstad, ska beslutet endast genomföras till det belopp som finns på bankkontot eller bankkontona.

7. Om beslutet om kvarstad gäller flera bankkonton som gäldenären har i en och samma bank och bankmedlen på dessa konton överstiger det belopp som anges i beslutet om kvarstad ska genomförandet ske enligt följande prioriteringsordning:

a) Sparkonton som förs endast i gäldenärens namn.

b) Avistakonton som förs endast i gäldenärens namn.

c) Sparkonton som förs i flera personers namn, om inte annat följer av artikel 30.

d) Avistakonton som förs i flera personers namn, om inte annat följer av artikel 30.

8. Om bankmedlen på det eller de bankkonton som avses i punkt 2 a är i en annan valuta än den som anges i beslutet om kvarstad, ska banken räkna om beloppet som anges i beslutet om kvarstad till valutan som bankmedlen är i med hjälp av Europeiska centralbankens referensväxelkurs eller verkställighetsmedlemsstatens centralbanks växelkurs för försäljning av denna valuta vid dagen och klockslaget för genomförandet av beslutet om kvarstad och genomföra beslutet om kvarstad motsvarande beloppet i den valuta som bankmedlen är i.

Artikel 25

Förklaring om bankmedel som belagts med kvarstad

1. Före utgången av den tredje arbetsdagen efter genomförandet av beslutet om kvarstad ska banken eller annan enhet som är ansvarig för att verkställa beslutet om kvarstad i verkställighetsmedlemsstaten utfärda en förklaring på det formulär för förklaringar som har fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2 och ange om och i vilken omfattning bankmedlen på gäldenärens konto eller konton belagts med kvarstad samt ange vilken dag beslutet om kvarstad genomfördes. Om banken eller den andra enheten på grund av exceptionella omständigheter inte kan utfärda förklaringen inom tre arbetsdagar ska förklaringen utfärdas utan dröjsmål, dock senast före utgången av den åttonde arbetsdagen efter att beslutet om kvarstad genomförts.

Förklaringen ska översändas utan dröjsmål i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. Om beslutet om kvarstad meddelats i verkställighetsmedlemsstaten, ska banken eller annan enhet som är ansvarig för att verkställa beslutet om kvarstad översända förklaringen till den domstol som meddelat beslutet i enlighet med artikel 29 och till fordringsägaren med rekommenderat brev med mottagningsbevis eller likvärdigt elektroniskt kommunikationsmedel.

3. Om beslutet om kvarstad meddelats i en annan medlemsstat än verkställighetsmedlemsstaten, ska förklaringen översändas i enlighet med artikel 29 till den behöriga myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten, om inte förklaringen utfärdats av den myndigheten.

Före utgången av den första arbetsdagen efter mottagandet eller utfärdandet av förklaringen ska myndigheten översända förklaringen till den domstol som meddelat beslutet om kvarstad i enlighet med artikel 29 och till fordringsägaren med rekommenderat brev med mottagningsbevis eller likvärdigt elektroniskt kommunikationsmedel.

4. Banken eller annan enhet som är ansvarig för att verkställa beslutet om kvarstad ska på begäran av gäldenären låta gäldenären ta del av beslutet om kvarstad. Banken eller enheten får även göra detta utan en sådan begäran.

Artikel 26

Bankens ansvar

Verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt ska tillämpas i fråga om bankens ansvar vid underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 27

Fordringsägarens skyldighet att frigöra överskjutande belopp

1. Fordringsägaren är skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att belopp som efter genomförandet av beslutet om kvarstad överstiger det belopp som anges i beslutet om kvarstad frigörs

a) om beslutet om kvarstad omfattar flera bankkonton i samma medlemsstat eller i olika medlemsstater, eller

b) om beslutet om kvarstad meddelades efter att en eller flera likvärdiga nationella säkerhetsåtgärder genomförts mot samma gäldenär för att säkra samma fordran.

2. Före utgången av den tredje arbetsdagen efter att fordringsägaren tagit emot förklaringen enligt artikel 25, av vilken det framgår att det finns överskjutande belopp, ska fordringsägaren på snabbast möjliga sätt, med användning av det formulär för ansökan om frigörande av överskjutande belopp som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2, lämna in en ansökan om frigörande till den behöriga myndigheten i den verkställighetsmedlemsstat där det överskjutande beloppet uppstått.

Myndigheten ska, efter att ha tagit emot ansökan om frigörande, utan dröjsmål förelägga berörd bank att frigöra det överskjutande beloppet. I förekommande fall ska artikel 24.7 gälla i omvänd prioriteringsordning.

3. Denna artikel utesluter inte att medlemsstaterna i sin nationella rätt kan föreskriva att den behöriga myndigheten i medlemsstaten på eget initiativ ska initiera frigörandet av överskjutande bankmedel på konton som förs på myndighetens territorium.

Artikel 28

Delgivning av gäldenären

1. Beslutet om kvarstad, övriga handlingar som avses i punkt 5 i denna artikel och förklaringen enligt artikel 25 ska delges gäldenären i enlighet med den här artikeln.

2. Om gäldenären har hemvist i ursprungsmedlemsstaten ska delgivning ske i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt. Den domstol som meddelat beslutet om kvarstad eller fordringsägaren ska, beroende på vem som är ansvarig för att inleda delgivningen i ursprungsmedlemsstaten, före utgången av den tredje arbetsdagen efter dagen för mottagandet av förklaringen om att bankmedel har belagts med kvarstad enligt artikel 25 inleda delgivningen.

3. Om gäldenären har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten ska den domstol som meddelat beslutet om kvarstad eller fordringsägaren, beroende på vem som är ansvarig för att inleda delgivningen i ursprungsmedlemsstaten, före utgången av den tredje arbetsdagen efter dagen för mottagandet av förklaringen om att bankmedel har belagts med kvarstad enligt artikel 25, översända de handlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med artikel 29 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat som gäldenären har hemvist i. Därefter ska myndigheten utan dröjsmål vidta nödvändiga åtgärder för att delge gäldenären i enlighet med nationell rätt i den medlemsstat gäldenären har sin hemvist.

Är den medlemsstat som gäldenären har hemvist i den enda verkställighetsmedlemsstaten, ska de handlingar som avses i punkt 5 i den här artikeln översändas till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten samtidigt som beslutet om kvarstad översänds i enlighet med artikel 23.3. I sådana fall ska den behöriga myndigheten inleda delgivningen av alla de handlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln före utgången av den tredje arbetsdagen efter dagen för mottagandet eller utfärdandet av förklaringen enligt artikel 25 om att bankmedel belagts med kvarstad.

Den behöriga myndigheten ska underrätta den domstol som meddelat beslutet om kvarstad eller fordringsägaren, beroende på vem som översände handlingarna för delgivning, om resultatet av delgivningen.

4. Om gäldenären har hemvist i en tredjestat ska delgivningen ske i enlighet med bestämmelserna om internationell delgivning som gäller i ursprungsmedlemsstaten.

5. Följande handlingar ska delges gäldenären och, vid behov, vara åtföljda av en översättning eller translitterering i enlighet med artikel 49.1:

a) Beslutet om kvarstad, med användning av delarna A och B i det formulär som avses i artikel 19.2 och 19.3.

- b) Den ansökan om kvarstad som fordringsägaren ingett till domstolen.
- c) Kopior av de handlingar som fordringsägaren ingett till domstolen till stöd för ansökan om kvarstad.

6. Omfattar beslutet om kvarstad fler än en bank, ska endast den första förklaringen enligt artikel 25 om att bankmedel har belagts med kvarstad delges gäldenären i enlighet med den här artikeln. Gäldenären ska dock utan dröjsmål underrättas om påföljande förklaringar enligt artikel 25.

Artikel 29

Översändande av handlingar

1. Om det i denna förordning föreskrivs att handlingar ska översändas i enlighet med denna artikel, får översändandet ske på lämpligt sätt, förutsatt att innehållet i den mottagna handlingen är riktigt och att det adekvat återger innehållet i den översända handlingen samt att all information i handlingen är lättläst.

2. Den domstol eller den myndighet som tagit emot handlingarna i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska senast i slutet av den arbetsdag som följer på dagen för mottagandet, på snabbast möjliga sätt och med användning av det standardformulär som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2, återsända mottagningsbeviset till myndigheten, fordringsägaren eller banken som översände handlingarna.

Artikel 30

Kvarstad på bankmedel på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton

Bankmedel på konton som enligt bankens uppgifter inte innehas endast av gäldenären, eller som innehas av tredje man på gäldenärens vägnar eller av gäldenären på tredje mans vägnar, får beläggas med kvarstad endast i den omfattning som medlen får beläggas med kvarstad enligt verkställighetsmedlemsstatens rätt.

Artikel 31

Belopp som är undantagna från att beläggas med kvarstad

1. De belopp som är undantagna från utmätning enligt verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt ska vara undantagna från att beläggas med kvarstad enligt denna förordning.

2. Om de belopp som avses i punkt 1 är undantagna från utmätning enligt verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt utan att gäldenären begär det, ska den myndighet som ansvarar för att undanta beloppen i den medlemsstaten på eget initiativ undanta sådana belopp från att beläggas med kvarstad.

3. Om belopp som avses i punkt 1 i den här artikeln är undantagna från utmätning enligt verkställighetsmedlemsstatens nationella rätt endast om gäldenären begär det, ska de undantas från att beläggas med kvarstad efter ansökan från gäldenären på det sätt som anges i artikel 34.1 a.

Artikel 32

Rangordning av beslut om kvarstad

Beslut om kvarstad ska, i förekommande fall, rangordnas på samma sätt som motsvarande nationella beslut i verkställighetsmedlemsstaten.

KAPITEL 4

RÄTTSMEDEL

Artikel 33

Rättsmedel för gäldenären mot beslutet om kvarstad

1. Ett beslut om kvarstad ska upphävas eller, i förekommande fall, ändras av behörig domstol i ursprungsmedlemsstaten efter ansökan från gäldenären om

- a) förutsättningarna eller kraven i denna förordning inte har uppfyllts,
- b) beslutet om kvarstad, förklaringen enligt artikel 25 och/eller övriga handlingar som avses i artikel 28.5 inte har delgetts gäldenären inom 14 dagar efter att bankmedlen på kontot eller kontona belagts med kvarstad,
- c) de handlingar som delgetts gäldenären i enlighet med artikel 28 inte uppfyller de språkkrav som fastställs i artikel 49.1,
- d) belopp som har belagts med kvarstad och som överstiger beloppet i beslutet om kvarstad inte har frigjorts i enlighet med artikel 27,
- e) fordran som fordringsägaren försöker säkra med stöd av beslutet om kvarstad helt eller delvis har betalats,
- f) det har meddelats dom i ärendet i sak, i vilken fordran som fordringsägaren försökt säkra med stöd av beslutet om kvarstad har ogillats, eller
- g) domen i ärendet i sak, eller förlikningen inför domstol eller den officiella handlingen, vars verkställighet fordringsägaren försökte säkra med stöd av beslutet om kvarstad, har upphävts eller ogiltigförklarats.

2. Efter ansökan av gäldenären till behörig domstol i ursprungsmedlemsstaten ska beslutet om säkerhet enligt artikel 12 omprövas på den grunden att förutsättningarna eller kraven i den artikeln inte har uppfyllts.

Finner domstolen att det finns skäl att förordna att fordringsägaren ska ställa säkerhet eller ytterligare säkerhet i förhållande till vad som redan ställts, ska artikel 12.3 första meningen tillämpas, och domstolen ska även ange att beslutet om kvarstad kan komma att upphävas eller ändras om den begärda säkerheten inte ställs inom den tid som domstolen fastställt.

3. En ansökan om rättsmedel enligt punkt 1 b ska bifallas om inte bristerna i delgivningen avhjälpas inom 14 dagar efter det att fordringsägaren informerats om gäldenärens ansökan om rättsmedel enligt punkt 1 b.

Med avseende på prövningen av en ansökan om rättsmedel enligt punkt 1 b ska bristerna i delgivningen, om de inte redan avhjälpas på annat sätt, anses ha avhjälpas

- a) om fordringsägaren begär att myndigheten som är ansvarig för delgivning enligt ursprungsmedlemsstatens rätt ska delge gäldenären handlingarna, eller
- b) om gäldenären i ansökan om rättsmedel angett att han eller hon samtycker till att hämta handlingar vid domstolen i ursprungsmedlemsstaten och, i fall där fordringsägaren är ansvarig för att översätta handlingarna, om fordringsägaren översänder nödvändiga översättningar enligt artikel 49.1 till domstolen.

Det organ som är ansvarigt för delgivning enligt ursprungsmedlemsstatens nationella rätt ska på begäran av fordringsägaren enligt led a i andra stycket i denna punkt utan dröjsmål delge gäldenären handlingarna med rekommenderat brev med mottagningsbevis till den adress som gäldenären angett i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Om fordringsägaren är ansvarig för att inleda delgivning av handlingarna enligt artikel 28, kan bristerna i delgivningen avhjälpas endast om fordringsägaren visar att alla åtgärder som han eller hon är skyldig att vidta för att inledandet av delgivningen av handlingarna skulle ske har vidtagits.

4. En ansökan om rättsmedel enligt punkt 1 c ska bifallas om inte fordringsägaren tillhandahåller de översättningar som krävs enligt denna förordning inom 14 dagar efter det att fordringsägaren informerades om gäldenärens ansökan enligt punkt 1 c.

Punkt 3 andra och tredje styckena ska tillämpas, beroende på vad som är lämpligt.

5. I ansökan om rättsmedel enligt punkt 1 b och c ska gäldenären uppge en adress som de handlingar och översättningar som avses i artikel 28 kan skickas till i enlighet med punkterna 3 och 4 i den här artikeln eller, alternativt, uppge om han eller hon samtycker till att hämta handlingarna vid domstolen i ursprungsmedlemsstaten.

Artikel 34

Rättsmedel för gäldenären mot verkställighet av beslutet om kvarstad

1. Utan hinder av artiklarna 33 och 35 ska verkställigheten av ett beslut om kvarstad i verkställighetsmedlemsstaten, efter ansökan från gäldenären till behörig domstol eller, om det följer av nationell rätt, till behörig verkställande myndighet i den medlemsstaten

a) begränsas, på den grunden att vissa bankmedel på kontot ska undantas från utmätning i enlighet med artikel 31.3 eller på den grunden att bankmedel som ska undantas från utmätning inte alls eller inte på rätt sätt har beaktats när beslutet om kvarstad genomfördes i enlighet med artikel 31.2, eller

b) avbrytas, på den grunden att

i) det konto på vilket bankmedel är belagda med kvarstad inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning enligt artikel 2.3 och 2.4,

ii) verkställigheten av domen, förlikningen inför domstol eller den officiella handlingen vars verkställighet fordringsägaren försökte säkra genom beslutet om kvarstad har vägrats i verkställighetsmedlemsstaten,

iii) verkställbarheten för domen vilandeförklarats i ursprungsmedlemsstaten, eller

iv) artikel 33.1 b, c, d, e, f eller g gäller, varvid artikel 33.3, 33.4 och 33.5 ska tillämpas, beroende på vad som är lämpligt.

2. Efter ansökan från gäldenären till behörig domstol i verkställighetsmedlemsstaten ska verkställigheten av ett beslut om kvarstad avbrytas om beslutet uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i verkställighetsmedlemsstaten.

*Artikel 35***Andra rättsmedel för gäldenären och fordringsägaren**

1. Gäldenären eller fordringsägaren får hos den domstol som meddelat beslutet om kvarstad ansöka om att beslutet om kvarstad ska ändras eller upphävas på den grunden att de omständigheter som låg till grund för beslutet om kvarstad när det meddelades har ändrats.
2. Om ursprungsmedlemsstatens nationella rätt tillåter det, får den domstol som meddelat beslutet om kvarstad på eget initiativ ändra eller upphäva beslutet på grund av ändrade omständigheter.
3. Gäldenären och fordringsägaren får, på den grunden att de har kommit överens om att fordran ska regleras, gemensamt ansöka hos den domstol som meddelat beslutet om kvarstad om att beslutet om kvarstad ska upphävas eller ändras, eller hos behörig domstol i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det följer av nationell rätt, hos den behöriga verkställande myndigheten i den medlemsstaten, om att verkställigheten av beslutet om kvarstad ska avbrytas eller begränsas.
4. Fordringsägaren får ansöka hos den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det följer av nationell rätt, hos den behöriga verkställande myndigheten i den medlemsstaten om att verkställigheten av beslutet om kvarstad ska ändras för att anpassa det undantag som tillämpas i den medlemsstaten enligt artikel 31, på den grunden att andra undantag redan har tillämpats till ett tillräckligt högt belopp på ett eller flera konton som förs i en eller flera andra medlemsstater och att det därför är lämpligt med en anpassning.

*Artikel 36***Förfarande för rättsmedel enligt artiklarna 33, 34 och 35**

1. Ansökan om rättsmedel enligt artikel 33, 34 eller 35 ska ges in på det formulär för rättsmedel som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2. Ansökan får göras när som helst och ges in med vilket kommunikationsmedel som helst, även elektroniskt sådant, som är godkänt enligt förfarandereglerna i den medlemsstat där ansökan ges in.
2. Motparten ska underrättas om ansökan.
3. Ett beslut om en ansökan om rättsmedel ska, utom i fall där ansökan ingetts av gäldenären enligt artikel 34.1 a eller 35.3, meddelas efter att båda parterna har fått möjlighet att yttra sig, även med hjälp av lämplig kommunikationsteknik som är tillgänglig och får användas enligt nationell rätt i den berörda medlemsstaten.
4. Beslutet ska meddelas utan dröjsmål, dock inte senare än 21 dagar efter det att domstolen eller, om det följer av nationell rätt, den behöriga verkställande myndigheten har fått all information som är nödvändig för att pröva ansökan. Parterna ska underrättas om beslutet.
5. Beslutet om att upphäva eller ändra beslut om kvarstad och beslut om att begränsa eller avbryta verkställigheten av sådana beslut ska vara omedelbart verkställbart.

Om ansökan om rättsmedel gjorts i ursprungsmedlemsstaten ska domstolen i enlighet med artikel 29 utan dröjsmål översända beslutet om rättsmedel till behörig myndighet i verkställighetsmedlemsstaten på det formulär som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2. Myndigheten ska omedelbart efter mottagandet se till att beslutet om rättsmedel verkställs.

Om beslutet om rättsmedel avser ett bankkonto som förs i ursprungsmedlemsstaten ska beslutet genomföras i enlighet med nationell rätt i ursprungsmedlemsstaten.

Om ansökan om rättsmedel gjorts i verkställighetsmedlemsstaten ska beslutet om rättsmedel verkställas i enlighet med nationell rätt i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 37

Överklagande

Båda parter får överklaga ett beslut som meddelats i enlighet med artikel 33, 34 eller 35. Ett överklagande ska ges in på det formulär för överklaganden som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 38

Rätt att ställa säkerhet i stället för kvarstad

1. Efter ansökan av gäldenären
 - a) får den domstol som meddelade beslutet om kvarstad förordna om att bankmedlen ska frigöras om gäldenären till domstolen ställer säkerhet med det belopp som anges i beslutet om kvarstad eller en annan form av säkerhet som är godtagbar enligt rätten i den medlemsstat där domstolen är belägen och till ett värde som åtminstone motsvarar det beloppet.
 - b) får den behöriga domstolen eller, om det följer av nationell rätt, den behöriga verkställande myndigheten i verkställighetsmedlemsstaten avbryta verkställigheten av beslutet om kvarstad i verkställighetsmedlemsstaten om gäldenären till domstolen eller myndigheten ställer säkerhet med det belopp som är belagt med kvarstad i den medlemsstaten eller en annan form av garanti som är godtagbar enligt rätten i den medlemsstat där domstolen eller myndigheten är belägen och till ett värde som åtminstone motsvarar det beloppet.
2. Artiklarna 23 och 24 ska i förekommande fall tillämpas när bankmedel som har belagts med kvarstad ska frigöras. När säkerhet ställs i enlighet med den här artikeln ska fordringsägaren underrättas om detta i enlighet med nationell rätt.

Artikel 39

Tredje mans rättigheter

1. Tredje mans rätt att invända mot ett beslut om kvarstad regleras av nationell rätt i ursprungsmedlemsstaten.
2. Tredje mans rätt att invända mot verkställighet av ett beslut om kvarstad regleras av nationell rätt i verkställighetsmedlemsstaten.
3. Utan att det påverkar behörighetsregler i unionsrätten eller i nationell rätt är behörig domstol att pröva en tredje mans talan
 - a) om talan avser en invändning mot ett beslut om kvarstad, domstolarna i ursprungsmedlemsstaten, och
 - b) om talan avser en invändning mot verkställighet av beslutet om kvarstad, domstolarna i verkställighetsmedlemsstaten eller, om det följer av nationell rätt i den medlemsstaten, den behöriga verkställande myndigheten.

KAPITEL 5

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 40

Legalisering eller annat liknande förfarande

Legalisering eller annat liknande förfarande får inte krävas inom ramen för denna förordning.

Artikel 41

Juridiskt biträde

Det är inte obligatoriskt att företräddas av en advokat eller ett annat juridiskt biträde i ett förfarande för att få ett beslut om kvarstad. Inte heller i förfaranden enligt kapitel 4 är det obligatoriskt att företräddas av en advokat eller ett annat juridiskt biträde utom i de fall det följer av nationell rätt i den medlemsstat där den domstol eller myndighet som ansökan om kvarstad ingetts till finns, att det är obligatoriskt att företräddas av ett juridiskt biträde utan hänsyn till parternas medborgarskap eller hemvist.

Artikel 42

Domstolsavgifter

Domstolsavgifter för förfarandet för beslut om kvarstad och för förfarandet för rättsmedel får inte vara högre än avgifterna för ett likvärdigt nationellt beslut eller ett rättsmedel mot ett sådant nationellt beslut.

Artikel 43

Kostnader för banken

1. Banken får begära ersättning av fordringsägaren eller gäldenären för kostnader som genomförandet av ett beslut om kvarstad föranleder, endast om det följer av nationell rätt i verkställighetsmedlemsstaten att banken har rätt till sådan ersättning vid genomförande av likvärdiga nationella beslut.
2. De avgifter som tas ut av banken för att täcka de kostnader som avses i punkt 1 ska fastställas med hänsyn till komplexiteten i genomförandet av beslutet om kvarstad och får inte överstiga de avgifter som tas ut för att genomföra likvärdiga nationella beslut.
3. De avgifter som tas ut av banken för att täcka kostnader för att lämna ut kontoinformation enligt artikel 14 får inte överstiga de faktiska kostnaderna och får, i förekommande fall, inte heller överstiga de avgifter som tas ut för att lämna ut kontoinformation i samband med likvärdiga nationella beslut.

Artikel 44

Avgifter som tas ut av myndigheter

De avgifter som tas ut av myndigheter eller andra organ i verkställighetsmedlemsstaten för att verkställa ett beslut om kvarstad, eller för att lämna ut kontoinformation enligt artikel 14, ska fastställas med stöd av en avgiftsskala eller med stöd av andra regler som ska fastställas på förhand av varje medlemsstat och som på ett klart sätt anger de avgifter som tillämpas. När medlemsstaterna fastställer avgiftsskalan eller de andra reglerna får de ta hänsyn till beloppet i beslutet om kvarstad och svårighetsgraden vid prövningen av ansökan. Avgifterna får, i förekommande fall, inte överstiga de avgifter som tas ut i samband med likvärdiga nationella beslut.

Artikel 45

Tidsramar

Om domstolen eller myndigheten på grund av exceptionella omständigheter inte kan följa de tidsramar som anges i artiklarna 14.7, 18, 23.2, 25.3 andra stycket, 28.2, 28.3, 28.6, 33.3, 36.4 och 36.5, ska domstolen eller myndigheten utan dröjsmål vidta de åtgärder som anges i dessa bestämmelser.

*Artikel 46***Förhållande till nationell processrätt**

1. Alla processrättsliga frågor som inte regleras i denna förordning ska regleras av nationell rätt i den medlemsstat där prövningen sker.
2. Konsekvenserna av att ett insolvensförfarande inleds för enskilda verkställighetsåtgärder, t.ex. verkställighet av ett beslut om kvarstad, regleras av nationell rätt i den medlemsstat där insolvensförfarandet inletts.

*Artikel 47***Uppgiftsskydd**

1. Personuppgifter som tas emot, behandlas eller överförs enligt denna förordning ska vara adekvata och relevanta samt får inte omfatta mer än vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål för vilket de tas emot, behandlas eller överförs och får endast användas för det ändamålet.
2. Den behöriga myndigheten, informationsmyndigheten och annan enhet som ansvarar för verkställigheten av ett beslut om kvarstad får inte lagra de uppgifter som avses i punkt 1 längre än vad som behövs för det ändamål för vilket de togs emot, behandlades eller överfördes, och aldrig längre än sex månader efter att förfarandet avslutats, och de ska under denna period säkerställa att de uppgifterna skyddas på lämpligt sätt. Denna punkt ska inte tillämpas på uppgifter som behandlas eller lagras av domstolar när dessa utövar sina rättsliga funktioner.

*Artikel 48***Förhållande till andra instrument**

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av

- a) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 ⁽¹⁾, utom i de fall som anges i artiklarna 10.2, 14.3, 14.6, 17.5, 23.3, 23.6, 25.2, 25.3, 28.1, 28.3, 28.5, 28.6, 29, 33.3, 36.2, 36.4 och 49.1 i den här förordningen,
- b) förordning (EU) nr 1215/2012,
- c) förordning (EG) nr 1346/2000,
- d) direktiv 95/46/EG, om inte annat föreskrivs i artiklarna 14.8 eller 47 i den här förordningen,
- e) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1206/2001 ⁽²⁾,
- f) förordning (EG) nr 864/2007, om inte annat föreskrivs i artikel 13.4 i den här förordningen.

*Artikel 49***Språk**

1. Handlingar som förtecknas i artikel 28.5 a och b som ska delges gäldenären och som inte är på det officiella språket i den medlemsstat där gäldenären har hemvist eller, om det finns flera officiella språk i medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den plats där gäldenären har hemvist, eller på ett annat språk som denne förstår, ska åtföljas av en översättning eller translitterering till ett av dessa språk. Handlingar som förtecknas i artikel 28.5 c ska inte översättas, om inte domstolen undantagsvis beslutar att vissa handlingar behöver översättas eller translittereras för att gäldenären ska kunna ta tillvara sin rätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EUT L 324, 10.12.2007, s. 79).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, 27.6.2001, s. 1).

2. Handlingar som enligt denna förordning ska lämnas in till domstol eller behörig myndighet får även vara skrivna på något annat av unionens institutioners officiella språk, om den berörda medlemsstaten har angett att den kan godta detta språk.

3. Översättningar enligt denna förordning ska göras av en person som är behörig att göra översättningar i någon av medlemsstaterna.

Artikel 50

Information från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska senast den 18 juli 2016 underrätta kommissionen om
 - a) vilka domstolar som är behöriga att meddela beslut om kvarstad (artikel 6.4),
 - b) den myndighet som är behörig att inhämta kontoinformation (artikel 14),
 - c) de metoder som finns för inhämtande av kontoinformation enligt deras nationella rätt (artikel 14.5),
 - d) vilka domstolar som ett överklagande ska ges in till (artikel 21),
 - e) den eller de myndigheter som utsetts som behöriga att ta emot, översända och delge beslutet om kvarstad och andra handlingar enligt denna förordning (artikel 4.14),
 - f) den myndighet som är behörig att verkställa ett beslut om kvarstad i enlighet med kapitel 3,
 - g) i vilken utsträckning bankmedel på gemensamma bankkonton och förvaltarbankkonton kan beläggas med kvarstad enligt nationell rätt (artikel 30),
 - h) de tillämpliga reglerna om belopp som enligt nationell rätt är undantagna från utmätning (artikel 31),
 - i) om banker enligt nationell rätt har rätt att ta ut avgifter för att genomföra likvärdiga nationella beslut om kvarstad och för att tillhandahålla kontoinformation samt vilken part som preliminärt och slutligen ska betala avgifterna (artikel 43),
 - j) skalan för avgifter eller andra regler om avgifter som får tas ut av en myndighet eller ett annat organ för att verkställa ett beslut om kvarstad (artikel 44),
 - k) om någon rang tilldelas likvärdiga nationella beslut enligt nationell rätt (artikel 32),
 - l) den domstol eller, i förekommande fall, den verkställande myndighet som är behörig att pröva en ansökan om rättsmedel (artikel 33.1, 34.1 eller 34.2),
 - m) den domstol till vilken ett överklagande ska ges in och, i förekommande fall, inom vilken tidsfrist ett sådant överklagande enligt nationell rätt ska ges in samt från vilken tidpunkt tidsfristen börjar löpa (artikel 37),

- n) uppgift om domstolsavgifter (artikel 42), och
- o) de språk som godtas för översättning av handlingar (artikel 49.2).

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar av denna information.

2. Kommissionen ska offentliggöra informationen på lämpligt sätt, särskilt via det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 51

Fastställande och senare ändring av formulär

Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande och senare ändring av de formulär som avses i artiklarna 8.1, 10.2, 19.1, 25.1, 27.2, 29.2, 36.1, 36.5 andra stycket och 37. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 52

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 53

Uppföljning och översyn

1. Senast den 18 januari 2022 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av denna förordning, inbegripet en utvärdering av frågorna om

- a) finansiella instrument bör omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, och
- b) belopp som krediteras gäldenärens konto efter att beslutet om kvarstad verkställts bör kunna beläggas med kvarstad med stöd av samma beslut.

Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning och en konsekvensbedömning av de ändringar som ska införas.

2. För tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna på begäran samla in information om följande och göra denna tillgänglig för kommissionen:

- a) Antalet ansökningar om kvarstad och antalet ärenden där kvarstad utfärdats.
- b) Antalet ansökningar om rättsmedel enligt artiklarna 33 och 34 och, om möjligt, antalet ärenden där en sådan ansökan bifallits.
- c) Antalet överklaganden enligt artikel 37 och, om möjligt, antalet ärenden där överklagandet bifallits.

KAPITEL 6

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 54

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 18 januari 2017, med undantag för artikel 50 som ska tillämpas från och med den 18 juli 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande
